

De 2e vijver die goed voldeed.

De bouw van de vijver John Huizing deel 1

Net als alle koi-liefhebbers ben ik met een gat in de grond begonnen en na tig aanpassingen heb ik toch maar een echte koi vijver laten bouwen. Voor deze adviseur van de Adviesgroep Koi en Vijver is het koi vijver nummer vier. Zal het de laatste zijn?

Tekst en foto's: John Huizing

Laten bouwen, tja ik heb echt twee linkerhanden, dus ik moet dat laten doen door vakmensen! En die zijn er gelukkig voor mensen zoals ik. In 2006 is het huis verbouwd en daar moest ook een vijvertje bij gegraven worden! Mijn vrouw zag de bui al hangen en was bang voor de koiziekte en met twee broers met een grote koi vijver sloeg die ziekte ook hier toe.

Dus 4.000 liter met teveel koi en een dikke laag schuim, dat was niet leuk dus een ander filter laten plaatsen. Dat hielp enigszins, dus hebben we meer koi genomen en kregen weer hetzelfde probleem. De vijver vergroot naar zeven kuub en een vierkamerfilter met later een zelfgemaakte eiwitafschuimer erop. Top werd het nooit helaas. In de winter van 2012 heb ik besloten om het goed te

doen! Alles eruit en een vijver laten op metselen met twee skimmers, een UB-60 beadfilter en twee ultrasieves. 37,5 kuub en 50 centimeter boven het maaiveld met een plantenfilter en een waterval, niets meer aan doen. Klaar voor de rest van mijn leven dacht ik.....! Dat heeft altijd goed gefunctioneerd met 21 stevige koi.....tot het in 2016-2017 begon te kriebelen.

Na 16-17 jaar op dit adres kwam de vraag; gaan we fors verbouwen (kids staan tenslotte op uitvliegen) of verhuizen? Na een lange speurtocht kwamen we, vlakbij ons huidige huis, een mooie en voor ons perfect gelegen bouwkaavel tegen. 785 m2 en de vrijheid om een mooi huis te laten tekenen. En zo geschiedde. Begin 2018 is de grond gekocht en in december van dat jaar hadden we

De 2e vijver die goed voldeed.

de bouwvergunning binnen en startte de bouw. Uiteraard steeds bij het tekenen met een scheef oog naar de tuin gekeken. Waar past de vijver en hoe groot is dan nog mooi? Dat laatste is uiteraard ook een kwestie van smaak. Bij het huis past gezien de vorm een langwerpige rechthoekige vijver. Ik wilde een grote vijver maar niet meer dan 50 kuub.

Als AK'er weet ik dat af en toe een behandeling bijna onvermijdelijk is en dan moet het nog wel een beetje te behappen zijn! En 50 kuub rekt wel verdraaid handig als je een dosering van bijvoorbeeld een medicijn of waterverbeteraar moet uitrekenen. Tijdens de bouw is visualiseren dan best wel een kunst! De bouwplaats is een grote chaos en dan wil je toch proberen in te zien hoe het eindresultaat gaat worden. Voor de nieuwe vijver had ik een redelijk lange wensenlijst: weer bovengronds maar nu met ramen. Drie stuks om overal vanuit huis in de vijver te kunnen kijken.

Zeker met 23 meter glas tot aan de grond op de begane grond van het huis was dat een grote wens/eis! Geen plantenfilter want ik heb inmiddels zoveel ellende gezien van plantenfilters en ik ken ook het werk dat het kost om een plantenfilter wel goed in te zetten. Voldoende flow dus alles in 110 millimeter druckbestendig pvc en een trommelfilter met bewegend bed. En graag toekomstbestendig. Ik hoop echt minstens 20 jaar plezier van deze vijver te hebben en wilde het onderhoudsarm gemaakt hebben net als het huis. Daar is bewust gekozen voor aluminium, onbehandeld red cedar hout en trespas. Ruimte genoeg voor het filter want dat kruipen onder en achter om bij een lamp, een afvoer of een pomp te kunnen was ik meer dan zat. Dat gaan we bij nieuwbouw voorkomen.

De kapschuur voor de filterinstallatie.

Die trommel daar kun je hele studies van maken. Wat een verschillen van mening kom je dan tegen. Groot/klein, dubbel of enkel uitgevoerd, 100 of 150 micron etc. Trommelfilters gaan vaak, heel vaak, en zeker het eerste jaar gepaard met een verhoogd nitrietpercentage en de oplossing hebben we nog niet gevonden. Veel trommelaars hebben inmiddels een trickeltoren bijgeplaatst en dat helpt zeker. Maar je raadt het al...dat wil ik niet, want ik wil het geheel enigszins duurzaam laten draaien en meer opvoerhoogte helpt daar bepaald niet aan mee.

Omdat ik genoeg ruimte voor een groot filter en toebehoren wilde, heb ik een mooie eikenhouten kapschuur laten tekenen en de discussie opgestart thuis.. en verloren! De schuur werd volgens mijn vrouw te groot t.o.v. tuin en huis dus hebben we een compromis bereikt (lees ik heb dus echt verloren) met een filterhuis van drie bij drie meter...en dat is natuurlijk uiteindelijk weer net te klein (een metertje in het vierkant). Het heeft wat druppels bezorgd op het voorhoofd van de vijverbouwers.

Toen in het voorjaar van 2018 de plannen voor het huis gereed waren hebben we een offerte laten maken voor de aanleg van een vijver. Het plan was het plaatsen van een separate grote trommel ven onder een hoek van 90 graden een los bewegend bed. Klaar, uitbesteed dus en uit het hoofd zetten. Voor een nieuw huis moet je over zoveel nadenken dus elk afgerond project is er eentje waar je blij mee bent.

Maar dan komt de praktijk en trekt plots de gecontracteerde vijverbouwer zich kort voor de zomervakantie met gezondheidsproblemen terug en slaat de vijverstress opnieuw toe. Maar het is 2019 en de vijverbouwers hebben blijkbaar werk genoeg. Teleurstellend dat je van de helft van de benaderde bedrijven nooit meer iets hoort ondanks alle toezeggingen. Maar goed, stoppen is geen optie dus heb ik doorgezocht en dan loop je er tegenaan dat sommige vijverbouwers alleen met sandwichpanelen willen werken en anderen enkel met voorgefabriceerde PE-bakken.

Dan ontvang je soms offertes waarvan ik me afvroeg of ik er dan een nieuwe auto bijkreeg? Zoals gezegd opgeven was geen optie en via AK-collega Bas van Tooren terechtgekomen in Veldhoven. Een jong gestart bedrijf met veel ervaring in zowel het koi vijver-

Echte Brabantse worstenbroodjes.

deel alsook het aannemen van een stevig bouwproject.

Ook de afstand bleek niet echt een uitdaging voor deze Brabanders. De problemen met deze mannen had ik achteraf gezien veel eerder kunnen zien aankomen... het zijn Brabanders dus dat werkt alleen als er worstenbroodjes zijn ("Hedde gij gin worstebrookies dan jonguh?"). Ik woon in Duiven in Gelderland en daar zijn worstenbroodjes niet echt dagelijkse kost. Gelukkig hebben we hier een Brabantse bakker en jawel ook dit probleem is opgelost. Dus hebben we elkaar de hand geschud op een goede afloop en heb ik deze mannen de opdracht gegund. Maar niet zonder opnieuw het hele proces van de keuze van het juiste trommelfilter te doorlopen. In overleg met de mannen uiteindelijk toch gekozen voor een combifilter. Wat een joekel! gaat dat passen? Ik dacht het wel, maarrrrr! Soms is twee keer kijken beter. Daarover later meer.

De bouw van het huis vordert op dat moment gestaag en op een gegeven moment maar eens tijdens een bouwvergadering de bouw van de vijver op tafel gegooid... De bouwers van het huis snappen de dilemma's en gaan ermee akkoord om het bouwterrein vrij te maken zodat ik voor oplevering van het huis al met de bouw van de vijver kan beginnen. En dan wordt het ineens een logistiek puzzeltje. Mijn vrouw wil een oprit en ik wil graag dat de hoveniers beginnen met de fundering voor de kapschuur waaronder het filterhuis komt. De hoveniers beloven alles (oprit en fundering) tijdig klaar te hebben en dat lukt. De kapschuur komt aan en de bouwers pakken deze uit. Ik sta daar trots naar te kijken en zie ook de deur waar

De graafmachine aan het werk.

Het gat in de grond krijgt al vorm.

het filter door moet. Gezichtsbedrog, hij lijkt kleiner dan een meter. Niks bedrog de deur is 90 cm breed en dan gaat de 98 cm van het filter niet passen. Dus de tekening van de kapschuur erbij gepakt om de bouwer op zijn donder te geven en dan blijkt het wel goed op tekening te staan en ja het totaal is 100 cm, maar dan inclusief kozijn.

Na het probleem aan de schuurbouwers uitgelegd te hebben lachen ze en zeggen ze toe het zo in elkaar te zetten dat de deur later met het kozijn en al

er in één keer weer uitgeschroefd kan worden. Soms is twee keer kijken beter, zoals ik eerder al zei. De schuur staat en inmiddels had ik ook een kennis met een graafmachine gevraagd om het gat uit te graven. Deze man heeft een crossbaan in de tuin voor de hobby en heeft een graafmachine in de schuur staan om het parcours regelmatig aan te passen en ik maar denken dat de koihobby uit de hand kan lopen!

De graafactie ingepland op donderdag en gemeld aan de vijverbouwers, die wilden daar graag bij zijn

om de diepte nauwkeurig te controleren evenals de rest van de maatvoering. Dat is uiteraard prettig, alles goed checken en in de gaten houden, alleen bleken de vijverbouwers zo ambitieus dat ze op de dag van het graven ook het beton wilden laten storten.

Dus om 15 uur moest er niet alleen uitgegraven zijn maar moesten ook de vier bodemdrains aangelegd zijn waarvan twee met beluchte spindrifters. De graver maar weer gebeld en het verhaal uitgelegd en na wat zuchten was hij bereid om de machine de avond ervoor te brengen en om zes uur te starten met gra-

ven. Ik zei al het is vooral logistiek een gepuzzel (en veel lief vragen).

Alsof een huis bouwen al niet genoeg van je stressbestendigheid vraagt ook nog maar even een nieuwe uitdaging er bij gooien. Logistiek en PFAS! Gelukkig wist de aannemer een 'handige' (lees goedkope) oplossing want een gat van 13 bij 3 meter, daar komt best wat vette klei met PFAS uit. Als dan een dag later het gat gegraven is, de drains op hoogte zijn gesteld en aangesloten en de betonvloer ligt dan ben je zooooo opgelucht! Het begin is er! We hebben een

Betonvloer met drains.

Afzetting met lint.

Bovenaanzicht van de vijver in wording.

schuur waar het filter in kan en een vloer waar een vijver op gemetseld kan worden. En dat voordat het huis opgeleverd is! Aannemer 'eat your heart out'!

Dan moet het vloertje drogen en de vijver komt akelig dicht bij het huis in aanbouw, waar dagelijks tien bouwvakkers hard doorwerken aan de afronding, ook buiten. Dus nu maar hopen dat de rand niet instort en er alsnog een vrachtwagen aan klei van de betonplaat geschraapt moet worden. Dus maar afgezet met rood/wit lint en duimen maar!

Een weekje drogen en vervolgens een telefoontje, de betonblokken komen en moeten 'even' met een verreiker op de vloer van de vijver worden gezet. Ja 'even' natuurlijk, het regent, het is november en de klei lubber is niet echt begaanbaar. De rijplaten zijn

weggehaald, waren ergens anders nodig, maar uiteindelijk een grote verreiker gevonden en alles staat op zijn plaats. De vijverbouwer komt met vijf man en hoppa eind van de dag staat er een bak. Slik, dit is groot maar niet té groot vinden we na het van een paar kanten bekeken te hebben. Het past nog steeds top bij het huis. Het versterkt elkaar precies zoals we bedacht, maar vooral ook, gehoopt hadden.

Ik ben het nog vergeten te vermelden maar aan de vijverzijde tevens tuinzijde, tevens zonzijde komt een overstek van circa drie meter waar we een zithoek en een eethoek voor in de zomer buiten gepland hebben en de vijver sluit daar naadloos op aan. Dus (weer die logistiek) tijdig de meubels uitzoeken zodat alles past en de vijver toch dichtbij het huis komt!